

forandring af grundvandstanden under prøveboringer og prøvepumpninger og under anlæggets udførelse og drift. Erstatningen kan nedsættes eller bortfalde, for så vidt skaden kan tilregnes den skadelidende selv eller er en følge af særlige forhold på skadelidendes ejendom, som han findes at burde bære risikoen for. Erstatningsspørgsmålet afgøres af landvæsensretten.

Stk. 2. Hvis retten skønner, at driften af et vandindvindingsanlæg helt eller delvis vil gribe ind i grundvandsforholdene for en samlet bebyggelse, således at tekniske, økonomiske eller hygiejniske hensyn gør det ønskeligt at afhjælpe forholdet ved udførelsen af et fælles vandforsyningsanlæg for hele bebyggelsen, kan retten træffe foreløbig bestemmelse herom. Det påhviler i så fald kommunalbestyrelsen i den stedlige primærkommune at lade udarbejde planer for og overslag over udgifterne ved udførelsen af et sådant vandforsyningsanlæg. Retten afgør herefter, om et sådant anlæg skal gennemføres, i hvilket omfang bestående og fremtidig vandforsyning inden for området skal ske fra vandforsyningsanlægget, og om anlægget skal gennemføres som et kommunalt anlæg eller som et privat interessentskab. Anlægget kan dog kun gennemføres som privat interessentskab, hvis alle grundejere, hvis bestående vandforsyning afløses af forsyning fra anlægget, giver deres tilslutning til anlæggets opretelse som privat anlæg og til de nærmere vilkår for interessentskabet.

Stk. 3. Erstatningsspørgsmål efter stk. 1 afgøres indtil 3 år efter det i § 18, stk. 1, nr. 4, fastsatte tidspunkt af den i anledning af vandindvindingsagen nedsatte landvæsenskommission, således at anlægget anses som rekvirent. Hvis landvæsenskommissionen afgør en sag midlertidigt, kan den fastsætte en frist for den endelige afgørelse. Skadelidende, der ikke på disse måder har fået deres erstatningskrav afgjort, kan til enhver tid som rekvirenter rejse sag derom for en landvæsensret.

Stk. 4. Overlandvæsenskommissionen kan optage et endeligt afgjort erstatningsspørgsmål til fornyet bedømmelse, når der af ansøgeren er tilvejebragt en meget stor sandsynlighed for, at den tidligere sag uden ansøgerens fejl har foreligget urigtigt op-

lyst, og for, at der nu haves oplysninger, som vil medføre et væsentlig forskelligt resultat.

Flere konkurrerende ansøgninger.

§ 20. Hvis flere indsender ansøgning om tilladelse til vandindvinding inden for et grundvandsområde, hvor der efter landvæsensrettens skøn ikke er tilstrækkeligt grundvand til, at alle ansøgninger fuldt ud kan imødekommes, bestemmer retten, hvilke af ansøgerne der bør have fortrinnet. Det samme gælder, hvis retten finder, at der et sted inden for grundvandsområdet ikke kan opnås et tilstrækkelig stort, fælles indvindingsopland til fuldt ud at imødekomme ansøgningerne med den ansøgte beliggenhed af anlæggene.

Stk. 2. Retten kan, for så vidt forsyningsmæssige, tekniske og økonomiske grunde taler for det, gøre fortrinsretten betinget af, at det anlæg, der har fået fortrin, leverer vand til andre af ansøgerne, dog kun til sådanne, der søger om tilladelse til et offentligt vandforsyningsanlæg. Retten træffer i så fald bestemmelse om størrelsen af leveringen og om vilkårene for denne, herunder om en betaling, der dækker udgifterne ved leveringen.

Kommunale fællesskaber.

§ 21. Hvis en kommune eller et kommunalt fællesskab over for en landvæsensret ansøger om tilladelse til vandindvinding for et nyt anlæg og anmoder om, at sagen gennemføres i fællesskab med andre kommuner, kan retten indhente erklæringer fra de pågældende kommuner om, hvorvidt og i bekræftende fald efter hvilke retningslinjer et fællesskab bør gennemføres, herunder om fornødent, hvorledes planlægning, udførelse, finansiering, drift og bestyrelse af nyanlægget skal ske. Kan der ikke herved tilvejebringes enighed om gennemførelsen af fællesskabet, kan landvæsensretten efter indhentet udtalelse fra vandforsyningsrådet påbyde, at fællesskabet gennemføres, og kan herved træffe bestemmelse om de nævnte forhold.

Stk. 2. Et amtsråd, et byudviklingsudvalg eller et fredningsplanudvalg kan på egen foranledning indbringe et spørgsmål som nævnt i stk. 1 for en landvæsensret.